

1066/2358 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَكْتُبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مَاءِ بِالطَّرِيقِ فَمَنَعَهُ مِنْ أَبْنَ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُثْنِيَا، فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا سَخْطًا، وَرَجُلٌ أَفَاقَ سِلْعَتَهُ بَعْدَ الْعَصْرِ فَقَالَ: وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، لَقَدْ أَعْطَيْتُ بِهَا كَذَادًا، فَصَدَقَهُ رَجُلٌ». ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثُمَّ نَأْمِلُ لَهُمْ قَلِيلًا) [آل عمران: 77].

1066.2358. Абу Хурайра розияллоху анху айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: «Уч киши борки, Аллоҳ қиёмат куни уларга қарамайди ҳам, покламайди ҳам; уларга аламли азоб бор:

- йўлда ортиқча суви бўла туриб, уни йўқсил йўлчига бермаган киши;
- имомга фақат мол-дунё учун байъат қилиб, ўшандан бериб турса, рози бўлиб, бермаса, норози бўлган киши;
- асрдан кейин: «Ўзидан бошқа илоҳ бўлмаган Аллоҳга қасамки, шубҳасиз, мен булар учун шунча-шунча берганман», деганда (харидор) одам унга ишонгач, савдо молини ўтказиб олган киши».

Кейин ушбу оятни ўқидилар: «Аллоҳнинг аҳдини ва ўз қасамларини озгина баҳога сотадиганлар»*.

Изоҳ: Кўпинча савдогарлар молни қайтариб кетмай деб, қасам ичиб бўлса ҳам кечки бозорда сотиб кетишга одатланганлари учун ҳадисда «асрдан кейин» деб таъкидланмоқда.

NUBUVVAT MARVARIDLARI